

Med Hensyn til andet Punktum vil man se, at vi tidligere have tænkt os at holde Dyrtidstillæget udenfor Beregningen af den indtraadte Lønningforhøielse, saa at vi altsaa, naar vi tænke os en Embeds- eller Bestillingsmand ved Alders- tillæg, Oprykning i en høiere Aldersklasse eller Forslyttelse gaa op paa høiere Løn, sammenlignende den Løn, han foruden Dyrtidstillæget havde før, med den, han uden Tillæget faar ved Forandringen og derefter foretog den Afkortning i hans Tillæg, som efter Bestemmelsen i andet Punktum skal ske. Da der imidlertid gives en hel Del Bestillingsmænd, som lønnes af runde Summer, hvoraf Lønningstillæget er en integrerende Del, uden egentlig at kunne siges at være fuldstændig bestemt procentvis — jeg skal derom henvisse til Forhandlingen om Bevillingen i sin Tid af de runde Summer — har man ment, at det vilde være korrektere at anvende en ændret Beregningsmaade. Naar Punkt 2 skal anvendes, spørger man da: Hvad har den Paagældende havt i Lønning, indbefattet Dyrtidstillæget, og hvad vilde han faae i Lønning og Dyrtidstillæg, hvis dette Punkt ikke eksisterede. Paa Grundlag heraf foretoges Afkortningen. Ved denne Bestemmelse sker der altsaa ingen faktisk Forandring, men Forholdet bliver klarere og i visse Tilfælde beleiliger for Administrationen. Det er for Lydeligheds Skyld, at vort Forslag nu lyder saaledes, at for den, der ved Forslyttelse, Oprykning eller Alders- tillæg opnaar høiere Løn — heri Dyrtidstillæg efter denne Lov uberegnet — afkortes i dette Halvdelen af den beregnede Lønningforbedring. Denne Affattelse af Nr. 85 a. betragte vi som en tydeligere Redaktion. — Naar jeg har tilladt mig at stille et Forslag under Nr. 85 b., da vil enhver se, hvorpaa det gaar ud, idet det derefter vil hedde i 1ste Punkt: „den, der, efter at Finansloven er udkommen, indtræder i Stats- tjeneste osv.“ Spørgsmaalet er altsaa blot, hvorvidt man af Billighedshensyn vil undlade at give disse Bestemmelser tilbagevirkende Kraft eller ikke. Jeg skal foreløbig afholde mig fra videre at udtale mig derom, indtil Forslagsstillerne til de af mig forbigaede Ændringsforslag have udtalt sig. — Jeg kommer nu til Forslag under Nr. 86 om Lønningstillæg til Skolelærere; det er opstillet af Udvalgets ærede Formand. Den Opstilling, der er gjort paa Finanslovsforslaget med Hensyn til Fordelingen mellem Amtsradskrebsene, kan vel noget officeres af de Bestemmelser, der ere tagne ved 2den Behandling med Hensyn til Reglerne for Tillægene; men jeg tror dog, det vil have en ringere Betydning, end om man nu gik til atter forfra paa disse noget forandrede Regler at bygge en helt ny Beregning uden saadan Fastsettelse af Summerne. Forstjellen mellem de vedkommende Lønningstillægs Procent i de forskellige Amtsradskrebs vil blive større, naar Forslaget under Nr. 86 vedtages, end den vil

blive efter det ved 2den Behandling af Finansloven vedtagne. I Anledning af det af den ærede Finansminister stillede Forslag under Nr. 87 a., skal jeg bemærke, at, naar det ikke her fremtræder som tiltraadt af Nogen, da er det ikke nøjagtigt. Det er tiltraadt for det Første af de ærede Medlemmer, som sædvanligvis pleie at tiltræde Ministrenes Ændringsforslag (Vilje og J. Lere: Na!). Jeg beider undskyldte, det er en kortere Betegnelse; men jeg skal derhos erklære, at jeg billiger den Hensigt, der ligger i Forslaget. Jeg havde, efter den Forklaring og de Oplysninger, som gaves ved 2den Behandling, ikke ventet, at det Forslag, der her foreslaas udstemt, var blevet sat ind i Finanslovsforslaget, idet det kan føre til Anomalier, som man bør undgaa, naar man vil anlægge hensigtsmæssige Regler for Fordelingen af de 300,000 Kr. til Tillæg til Lærerne. Man kan jo indvende, at der kan gives daarligt lønmede Lærere, som paa Grund af Kaldsmaaden og deslige have siddet længe i meget smaa Embeder, og at det er godt, at saadanne faae større Tilskud, tilbøds meget betydeligt større Tilskud. Men dertil skal jeg sige: Det havde været meget bekvemt for et Sogneraad, naar det anmodes om at give en vitteligt for lavt lønnet Lærer Tillæg, da at kunne sige: Nei, det er det samme, om vi forhøje eller ikke; thi Rigsdagen hjælper ham nok. Eller naar en virkelig trængende Kommune ifølge vor Kommunallov henvendte sig til Amtsrådet og bad om Bidrag paa Grund af Usformuenhed til at lønne sine Lærere mere anstændigt, saa kunde Amtsrådet sige: Nei, det er ikke fornødent at benytte denne Bestemmelse i Kommunalloven; thi Rigsdagen hjælper Ser nok. Dette vil ikke fremme det rette Forhold mellem dem, der egentlig efter vor hele Lovgivning og Sagens Natur bør have med disse Forhold at gjøre. Dernæst kan det ikke overses, at der blandt disse fast ansatte Lærere kan være ikke saa med forholdsvis ringe Anvendelse af deres Tid; men der er ingen Bestemmelse i de vedtagne Regler om, at disse ikke skulde have det forhøiede Tillæg. Vi vilde faae en mærkbarvig Uoverensstemmelse i Reglerne, naar vi saaledes vilde gaa til ved Bestemmelser af den Natur at give enkelte Lærere et Tillæg — saaledes som det blev nævnt ved 2den Behandling — af indtil 100 pCt. af deres Løn. Jeg tror derfor, saa lidt Materiale der end gives for en virkelig Burdering af det ved 2den Behandling Vedtagne, at det ikke er rigtigt at fastholde det alene paa Grund af den Tøielse, at de, der have noget mindre Løn, kunde trænge til større Tillæg. Det havde ogsaa synes saa meget mindre rigtigt, da man ikke gjør denne Anvendelse gjældende, naar der er Tale om Embeds- og Bestillingsmænd. Der er mange Gange flere Embeds- og Bestillingsmænd, end der er Skolelærere, som have under 800 Kr. i Lønning; men for hine gjør man ikke den Anvendelse gjældende,